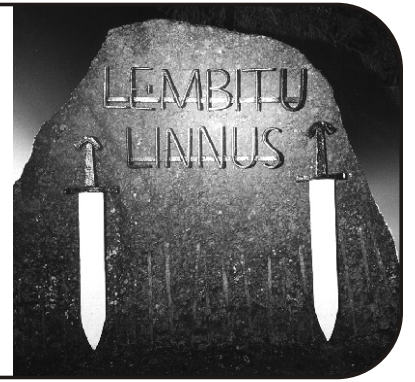

Suure-Jaani linna,
Suure-Jaani valla
ja
Olustvere valla
ajaleht

Nr.10 (55)
Oktoober 2004

LEOLE

OKTOOBER Anno Domini 2004

Oktoober on sügise kuu. On lõikuspüha ja usupu-hastuspüha, kolletamispäeva, luukapäeva ja simuna-päeva kuu. Oktoobri viimasel päeval läheme me üle talveajale.

Mõttedki kipuvad üha enam talvele minema. Kas ikka kõik on üles võetud, korjatud, varutud ja sisse tehtud? On kõik talveks valmis?

Kolletamispäev on rahvakalendis kevadise künni-päeva sügisene vast. Kunagine eestpalvete päev sü-gistööde lõppedes. Rahvakalender jagas aasta vas-tavalt oluliste töödele kas neljaks või kaheks võrd-seks osaks ja kolletamispäev märkis talve algust loo-duses. Päeva nimetati ajaks, mil lehed ja vilid on oma värvi muutnud.

Simunapäeva kohta on üldtuntud ilmavanasõna, mis märgib maa ja vee külmumist: Siim teeb sillad, Nigul lööb naeltega kinni.

5. oktoobril on õpetajate päev. UNESCO lõi täht-päeva 1994. aastal, et 24 tunni jooksul oleksid kogu maailma tähelepanu keskpunktis õpetajate töö ja saa-vutused ning nende prioriteetid ja probleemid.

Rahvakalendri uurijad kirjutavad, et Eestis tähis-tati õpetajate päeva juba eelmise aastasaja 60. aasta-tel. Tol ajal lasti õpilastel tunde anda, õpetajad ise tundi ei läinud. Õpetajaks said tublimad õpilased, tunde anti ennekõike nooremates klassides ja põhi-koolis. Tundides enamasti naljatamist polnud, asen-dusõpetaja pani pärishindide pärispäevikusse ja võ-tis ametit täie tõsidusega. 1990. aastatest on õpetajate päevad vabamad ja naljarohkemad. Vanemad õpilased mängivad õpetajaid ja kooli juhtkonda. Kas tõsiselt või naljatavas ja kiusakas toonis, see sõltub koolist. Ka üsna paljud õpetajad elavad end välja: pilluvad paberlennukeid, segavad tundi, jutustavad ja vigurda-vad, ei viitsi vastata. Vahel valitakse õpetajate päevaks kindel stiil, mille vaimus riietutakse. Mõnel pool esi-nevad õpetajad etenduse või kontserdiga. Sagedasti on tunnid lühendatud. Seda päeva nimetatakse ka õpilas-omavalitsuse päevaks. Õpilased võtavad võimu üle ning määravad ametisse nii uue direktsiooni kui ka õpetajad. Õppetunde annavad abiturientid, kes saa-vad oma esimese õpetamiskogemuse. Õpetajatelgi toi-muvad oma õppetunnid. Ja nagu igas tavaliseski koo-lis, on ka siin erinevaid tulemusi: kes jääb "suve-tööle", kellel on "tunnistusel" vaid „arvestatud“, kel-le hinded paremad, kel kehvemad. Ei puudu teadete tahvlilt ka "direktori käskkirjad" korrarikkumiste kohta. Päeva lõpuks valmistavad õpilased sageli õpe-tajatele kohvilaua. Ennekõike on see päev, kus „aval-datakse õpetajatele vaimustust, sest osa neist on liht-salt suurepärased“.

Halloween hakkas Eestis ja mitmetes Euroopa maades meedia õhutusel levima 1980. aastate lõpus. Halloween on lühenenud nimetusest pühakutepäeva laupäev (All Hallows' Even, kus Hallow tähendab va-nainglise keeles pühakut). Pühakutepäeva laupäev oli eesti rahvakalendis varem tundmatu ja kombestikult ühendab tähtpäev endas meie hingedeaja, mihkli-päeva ja mardipäeva tavasid. Halloween'iga tähistat-akse paljudes maades ühtlasi hingedepäeva või -aega, kui oodatakse koju varem elanud inimeste hingesid, kelle mälestuseks süüdatakse kodudes küünlad. Meil on mitmel pool lasteaedades ja koolides saanud tavaks sellel päeval korraldada kõrvitsatest laternate ja maskide tegemise konkursse.

Sügisvärve ja päikest kõigi päevadesse!

Leili Kuusk
leili@suure-jaani.ee

Hüpassaare ühendkoor

Sügispäev Hüpassaares

Septembrikuu esimesel lau-päeval on laulu- ja muusikahu-vilised traditsiooniliselt Mart Saare maile oodatud. Helilooja juubeli ajal kaks sügist tagasi oli siin tuhatkond inimest kau-gemalt ja lähemalt - kõigile kin-gituseks muusikale lisaks ime-ilus ja südasuiselt palav sep-tembripäev. Viljandimaa laulu-rahva kena komme Hüpassaare laululaval „Mardi juures“ oma hooaega avada kestab edasi. Paistab, et see ühislaulmine meeldib ilmataadilegi - tema poolt on sügispäeva kaunistu-seks ja osalejate rõõmuse alati olnud võrratu soe suvepäev.

Nii selgi korral. Kuigi laulu-rahvast hommikul vihmaga pi-sut proovile pandi. Vaatamata sellele oli aga lõunaks rabasse jõudnud üle saja inimese, kel-lest osa eelnevalt heliloojat Suure-Jaanis tema kalmul aus-tas. Kohal olid Suure-Jaani „Ilmatar“, Olustvere „Lehola“, Viljandi „Koit“, aga lauljaid oli ka Viljandi „Ehast“ ja „Sävelist“ ning Kalmetu kooli vilistlas-koorist. Alustati proovidega. Imeline, kuidas rabas hääled kaugele kostuvad. Laudteel kõndinu võis end küll hetkeks unustada ja Mart Saarena tun-da - üle metsa kostvad helid tundusid kui inspiratsioonipu-hang. Vahel tundub, et siin ei saagi muud moodi, kui muusi-kat tehes, olla - ümbritsevad helid kipuvad lausa ise sõrme-desse ja suhu.

Mart Saare klaveril musitseer-

ris kokkutulnuile Ilja Golomb, keda konfereeris tema isa Samuel Golomb. Heliloomingu-ga hakkas praegu 18-aastane noormees tegelema umbes viis aastat tagasi. Oma tulevaseks erialaks on ta aga valinud noor-sootöö, mida sel sügisel Tartu Ülikooli Narva kolledzisse õp-pima asus. Muuseumi toad on kitsukesed, aga ometi mahtusid kõik sõbralikult ära. Siia mah-tusid ära isegi need, kelle kuu-lajate mõtted „Ingli“ kõlades siia töid.

Järgnes ühislaulmine laulula-val. Kooride ette astusid järjest nende juhid: Riina Mankin, Aita Tammperre, Agnes Kurg, Allar Jakobson, Valli Pang. Vahelu-gem ist eks mee nut usi Mart Saarest ja Mart Saarelt. Mart Saart meenutas ja rahvusliku omapära säilitamise tähtsusest rääkis ka Johannes Jürisson.

Seejärel asuti piknikukorve lahti pakkima. Koorijuhid tegid koos maakonna kultuurijuhti-dega järgmise hooaja plaane ja

lauljad nautisid päikest ning värsket õhku. Kel soovi, läks laudteed pidi rabaga tutvuma. Et pillimeeski kohal oli, siis jät-kus lustimist kauemaks. Lõ-puks said lauljatest tantsijad ja Suure-Jaani koori liikmetel õn-nestus isegi oma dirigendi pilli järgi tantsida. Laulurahva seas on ikka ka pillimehi ja nii käis pill mitu korda käest-kätte. Aga nagu öeldakse, et ega pidu ei parane, kui külalised ei vähene.

Koos õhtupäikesega asusid bussid tagasiteele Suure-Jaani ja Viljandi poole. Kindlasti oli see kõigile osasaanutele ener-giat andev ja hinge kosutav päev. Loodetavasti ei jäänud kedagi vaevama, et kartulivaol või see-nel-marjul käimata jäi.

Kõrvu jäi kõlama „Koidu“ diri-gendi Allar Jakobsoni öeldu: „Tähed ja sõnad on mõtete märgid, noodid ja helid on tun-nete kõla“.

Leili Kuusk

„Ilmatar“ peab piknikut

FOTOD: Leili Kuusk

OMAVALITSUSINFO

Suure-Jaani Linnavolikogu 09.09.2004

Otsustati tunnistada peremehetuks rajatiseks järgmised Suure-Jaani linnas asuvad tänavad: Aasa, Aia, Heina, Ilmatari, Järve, Karja, Kingu, Kõrge, Lai, Lasketiiru, Lembitu, Liiva, Lille, Lina, Mäe, Männiku, Oja, Pargi, Pärnu (423 m Tallinna tn ristmikult kuni Nurme tn ristmikuni), Pihlaka, Põllu, Raba, Raja, Ringpuistee, Rohu, Ruusi, Sangari, Sepa, Siimu, Supeluse, Tamme, Tööstuse, Uus, Väike, Välja, Vambola, Veski ning Suure-Jaani linnas asuv järvi;

otsustati mitte nõustuda Kõpu Vallavolikogu ettepanekuga haldusterritoriaalse korralduse muutmise kohta, sest volikogu ei pea otstarbekaks nii suure omavalitsuse üksuse moodustamist; Suure-Jaani linnal puudub ühine piir Kõpu vallaga; Suure-Jaani linna ja Kõpu vallal puuduvad ühised tõmbepunktid; otsustati kinnitada Suure-Jaani Linnavalitsuse liikmeks Kersti Bernhardt; määrati plaani- või kaardimaterjali alusel maa erastamisel Suure-Jaani linna volitatud esindajaks maakorraldaja Heili Leppik;

valiti Suure-Jaani Linnavolikogu alalise õiguskomisjoni esimehiks Jaan Vahtra; tehti muudatus Suure-Jaani Linnavalitsuse struktuuris - nimetati ehitus- ja planeerimisosakonnas abilinnapea-osakonna juhataja ametikoht ümber osakonnajuhataja ametikohaks ning eelarveosakonnas majandusõnuku-osakonna juhataja ametikoht ümber abilinnapea-osakonna juhataja ametikohaks; võeti vastu linnavolikogu töökorra uus redaktsioon; muudeti linna põhimäärust.

Suure-Jaani Linnavalitsus 06.09.2004, 13.09.2004, 20.09.2004, 27.09.2004

Määrati ühekordseid toetusi seitsmele perele 2 110.- krooni, toimetulekutoetust neljale perele kokku 4 869.- krooni ja kalendriaasta lõpuni tasuta koolilõuna 27-le Suure-Jaani Gümnaasiumi õpilasele;

määrati hooldaja ühele sügava puudega isikule, hooldaja avalduste alusel tühistati ühele raske puudega isikule hooldaja määramise korraldus;

eraldati reservfondist 500.- krooni lauatennise mängijate toetuseks; tehti osaühingule "Suure-Jaani Hooldus" teistkordselt ülesandeks eemaldada Tallinna tn 8 kinnistule omavoliliselt paigutatud parkimist lubav liiklusemärgi 555 "Parkla", lisatahvel 869 "Parkimisviis" ja lisatahvel 874 "Invaliidid";

määrati maa maksustamishinnad: Tallinna tn 11A

summas 17 199.- krooni ja Lembitu pst 26A summas 52932.- krooni;

otsustati paigutada üks lähisugulasteta vanur aktsiaseltsi "Suure-Jaani Ravikeskus" hoolduskohale;

otsustati anda konkursi "Kaunis Kodu" raames pereelamute rühmas välja kolm preemiat suurusega 1 000.- krooni ja tunnismärk "Suure-Jaani Kaunis Kodu" järgmiste elamute omanikele: Lai tn 12 - perekond Subi, Lembitu pst 10 - perekond Pähklemäe; Ringpuistee 10B - Laine Eltermaa ja Rein Mägi ning eripremia "Lilled linna" parima lilled kasutuse eest suurusega 500.- krooni Aasa 7 omanikele Janne Leemets'ale ja Ain Tõkke'le. Preemiad antakse üle linnaapea vastuvõtule;

otsustati kutsuda tagasi osaühingu "Suure-Jaani Hooldus" nõukogu liige Leili Kuusk ja valida nõukogu uuteks liikmeteks Ülo Kõst ja Heiki Saar;

kinnitati 1. septembrist kuni 31. detsembrini 2004 Suure-Jaani Lasteaia "Sipsik" kohamaksumuseks 1 441.- krooni kuus ja Suure-Jaani Gümnaasiumi kohamaksumuseks 544.- krooni kuus;

moodustati konkursi "Värvid linna" läbiviimiseks komisjon järgmises koosseisus: linnaapea Rein Valdmaa; ehitus- ja planeerimisosakonna juhataja Märta Perve; arhitekt Avo Järve; AS Vivacolor müügiesindaja Janek Dittmann; ES Sadolin AS müügiesindaja Tiit Zeiger; ES Sadolin AS müügiesindaja-konsultant Argo Otsma;

otsustati võtta rendile ehitus- ja planeerimisosakonna juhataja Märta Perve isiklik mobiiltelefon ja tasuda selle eest renti 400.- krooni kuus;

otsustati volitada Suure-Jaani Linnavalitsuse ehitus- ja planeerimisosakonna juhatajat Märta Perve't tegema Suure-Jaani linna haldusterritooriumil ehitusseaduse paragrahvi 61 lõigetes 1-3 toodud ettekirjutusi;

otsustati osaühingult Suure-Jaani Hooldus rendile võetud Lembitu pst 42 haldushoone II korruse ruum nr 217 allrendile Eesti Keskerakonnale.

Suure-Jaani Vallavolikogu 15.09.2004

Kinnitati Kõidama lasteaed Traksik arengukava aastateks 2004-2007;

Suure-Jaani valla lipu ja vapi kavandi ja kirjelduse saamiseks kuulutatakse välja idee-konkurss ning nende hindamiseks nimetati viieliikmeline komisjon;

määrati Allika kinnistu jagamisel tekkinud Allika ja Ilvese Allika katastriüksuste sihtotstarbed;

Lõhavere elamu korter nr 8

tunnistati sotsiaalkorteriks; otsustuskorras võõrandatakse Suure-Jaani vallale kuuluv Saraatovi majavaldu Tällevere külas;

kehtestati Vihi külas asuva Vainu kinnistu osa detailplaneering.

Suure-Jaani Vallavalitsus 07.09.2004

Kättrin Sagajale erastatakse ostueesõigusega Laane katastriüksus Põhjaka külas;

Allika kinnistu jagamisel tekivate uute katastriüksuste nimedeks määratakse Allika ja Ilvese Allika;

Kinnitati Suure-Jaani valla „Kaunis Kodu“ 2004.a. ülevaate tulemused ning jagati auhinnafond.

21.09.2004

Suure-Jaani valla elarvesse riigieelarvest laekunud vahenditest määrati toimetulekutoetust üksi elavatele isikutele ja perekonnale, kelle kuu netosissetulek on alla kehtestatud toimetulekupiiri, 29 493 krooni;

puudega inimesele seati hooldus ja määrati hooldaja;

Jäeti rahuldamata Eesti Mõtelloo Sihtkapitali avaldus toetada „Eesti mõtelloo“ raamatusarja väljaandmist.

Olustvere Vallavolikogu

Kinnitati raielubade väljastamise kord, vallavalitsusel määrata raielubade väljastamisega tegelev ametnik;

Kinnitati Olustvere valla arengukava 2004-2007. aastaks; Arutati Soonbergi, Sepa ja Rajamäe avaldusi.

Olustvere Vallavalitsus

Väljastati ehitusluba Võivaku külas asuva Vildioja 15/0,4 kV alajaama fiidri nr 2 elektrivarustuse rekonstrueerimiseks;

Väljastati kaevetööde luba AS-le Teleekspert sidekanali rajamiseks 1 m sügavusele Keskuse tänava lõpust Tallinna mnt-ni;

Väljastati kaevetööde luba AS-le Teleekspert sidekanali rajamiseks 1 m sügavusele Jaska-Võhma mnt T-24112 Olustverest Võhma suunas vasakpoolses teepeenras, Põllu tänava haljasalal ning kontainer-jaama juures T-24112 kinniseks teeületuseks ja Olustvere lossi vundamendi läbipuurimiseks;

Ilmar Labile tagastati õigusvastaselt võõrandatud Kalda katastriüksus Aimala külas; Taimo Kasele anti nõusolek maa ostueesõigusega erastamiseks Kaselaane mü. Mäeküla külas;

Arvi Rätsepale anti nõusolek maa ostueesõigusega erastamiseks Kuusiku mü. Võivaku külas;

Määrati Võivaku külas asuva Viru-Seedri kinnistu elamu rekonstrueerimiseks vajaliku ehitusprojekti tarvis vajalikud projekteerimistingimused.

Info!

Viljandimaa Lasterikaste Perede Ühenduse (VLRPÜ) liikmeskonna moodustavad

Viljandi linna ja maakonna pered, kus kasvab neli ja enam last.

Liikmete arv on hetkel 134 peret.

Peamisteks tegevusaladeks on koolitus, nõustamine, õpitoad, majanduslik heategevus ja meelelahutus.

Uusi liikmeid ootame registreerima

**kuni 15. novembrini,
info telefonil 434 5937**

Külastage meie kodulehekülge

www.hot.ee/vlrpu

Palume Aimala, Kuhjavere, Riissaare, Ülde, Võivaku, Mäeküla, Täaksi, Kurnuvere, Kuuavere, Jaska, Kärevere, Mudiste

küladel ja Olustvere alevikul

ning kõikidel seltsingutel

saata oma esindajad

28. oktoobril 2004. a kell 17.00

Kuhjavere küla Tire tallu volikogu istungile, kus on arutusel teema

„Külaliikumine ja kolmanda sektori tegevus Olustvere vallas“

Pärnu alamvesikonna veemajanduskava eelnoo avalik väljapanek 1.09-30.11.2004

1. septembrist 30. novembrini toimub Pärnu alamvesikonna veemajanduskava eelnõu avalik väljapanek Pärnu-, Järva-, Viljandi- ja Raplamaa keskkonnateenistustes. Avaliku väljapaneku käigus saab tutvuda veemajanduskava eelnõuga. Isikutele, kelle elu- või asukoht või kinnisasi jääb alamvesikonna territooriumile, on õigus esitada veemajanduskava avaliku väljapaneku kestel veemajanduskava kohta parandusi ja täiendusi ning veemajanduskava vaidlustada. Koik ettepanekud tuleb esitada kirjalikult Keskkonnaministeeriumi Pärnumaa keskkonnateenistusele.

Vabariigi Valitsuse 3. juuni 2004. aasta määrusega nr 124 „Vesikondade ja alamvesikondade nimetamine“ on Eestis moodustatud kolm vesikonda ja kaheksa alamvesikonda. Keskkonnaminister on Pärnu alamvesikonna veemajanduskava koostamise eest vastutavaks määranud Pärnumaa keskkonnateenistuse. Pärnu alamvesikonna veemajanduskava eelnõu on valmis ning lähtuvalt Veesaaduse p 382 I 2 tuleb veemajanduskava avalikustada. Eelnõuga saab tutvuda Internetis aadressil <http://parnu.envir.ee/alamvesikond>.

Veekaitse ja -kasutus põhineb kehtivatele õigusaktidele, Eesti keskkonnastrateegiale ja Eesti keskkonnategevuskavale. Olulisemaks va-

hendiks veepoliitika rakendamisel on veemajanduskava, mis koostatakse igale vesikonnale ja alamvesikonnale. Veemajanduskavade koostamise ning rakendamise aluseks on Euroopa Liidus (EL) veepoliitika raamidirektiiv ning Eestis veesaadus.

Veemajanduskava peamine eesmärk on vee hea seisundi tagamine. See hõlmab elanikkonna varustamise kvaliteetse joogiveega, põhja- ja pinna-vee kaitse, veekeskkonnaga seotud vee-elustiku mitmekesisuse säilimist ning veekasutuse ja kaitse tervikliku korraldamist selliselt, et toetada säästlikku majandusarengut. Veemajanduskavade koostamine ja elluviimine on protsess, mis hõlmab lisaks veekaitse meetmete kavandamisele ja rakendamisele ka veemajandusega seonduvate muude valdkondade eesmärkide arvestamist, st arvestama peaks kõike, mis mõjutab vett ning seeläbi kogu keskkonda.

Veemajanduskava peamise osa moodustab olemasoleva olukorra analüüs, mis koos abinõude programmiga (meetmete nimekirja olukorra parandamiseks) on aluseks veemajanduskavas püstitatud eesmärkide saavutamiseks.

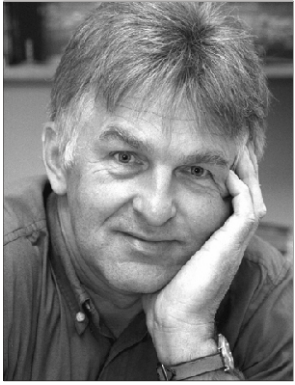
Finantseerimisallikana nähakse peamiselt erinevaid kohalikke ja EL fondide. Selleks, et finantseerimist taotleda, peaks erinevad veemajandusega seonduvad projektid sisalduma vastava piirkonna veemajanduskavades.

Informatsioon elina.leiner@parnu.envir.ee ja telefonil 447 7386.

**Elina Leiner
Veemajanduskava
koordinaator**

UUED AMETID

Märt Perve

13. septembrist on Suure-Jaani linnavalitsuse ehitus- ja planeerimisosakonna juhatajana ametis Märta Perve.

Märt Perve on lõpetanud Paistu 8. klassilise Kooli ja 1972. aastal Olustvere Sovhoostehnikumi agronoomina. Töö kõrvalt on ta õpinud Eesti Põllumajandusakadeemias. 1997. aastal täiendas ta end Eesti Majandusjuhtide Instituudis valla/linna majandusarengu-nõunikuna kursusel.

Märt Perve on töötanud brigadirina Karksi kolhoosis ning Laeva ja Lahmuse sovhoosis. Lahmusel oli ta ka

osakonna juhataja ja pikka aega peagronoom ning hiljem kuus aastat reformikomisjoni esimees. 1999. aastast töötab Märta Perve Suure-Jaani vallavalitsuses majandusarendusnõunikuna.

Suure-Jaani linnavalitsuse struktuuris olev ehitus- ja planeerimisosakond teenindab lepingu alusel lisaks Suure-Jaani linnale ka Suure-Jaani valda ja Olustvere valda.

Leili Kuusk

13. septembrist on Suure-Jaani linnavalitsuses abilinnapeana ametis Leili

Kuusk.

Leili Kuusk on lõpetanud Viljandi Carl Robert Jakobsoni nimelise Gümnaasiumi ja 1982. aastal Tartu Ülikooli matemaatikateaduskonna rakendusmatemaatika osakonna. 1996.-1997. aastal täiendas ta end Eesti Põllumajandusülikooli Maaelu Arengu Instituudis arendus- ja majandusnõunike kursustel.

Töötamist alustas Leili Kuusk Tartu Ülikooli matemaatilise statistika kateedris. Järgnes töö Viiratsi Riigimajandis, kus ta töötas matemaatik-programmeerijana ja juhtis hiljem dispetšerteenistuse tööd. Edasi järgnes töö Viiratsi Riigimajandi Põllumajandusreformi komisjonis ja Keila Panga (Virumaa Kommertspanga) Viiratsi kontoris. Aastatel 1996-1999 töötas Leili Kuusk Viiratsi vallas majandusnõunikuna. Järgnes töö aktsiaseltsis EPP, kus ta oli müügiassistent ja turundusjuhi assistent. 2000. aasta detsembrist alates töötas Leili Kuusk Suure-Jaani linnavalitsuses majandusnõunikuna.

Suure-Jaani linnavalitsuse struktuuris juhatab abilinnapea eelarveosakonda.

SAAME TUTTAVAKS

Erla Soots

... töötab maikuust alates Suure-Jaani linna spordimetoodikuna.

Tere! Mis ma ikka enda kohta oskan tutvustuseks öelda?

Paljudega teist olen kindlasti juba tööalaselt kokku puutunud ning te teate mind. Sündinud ja kasvanud olen ma Viljandis. 1982. aastal lõpetasin Viljandi 5. Keskkooli. Seejärel töötasin aasta samas koolis pioneerjuhina ning juhendasin spordiringe. Edasi asusin õppima Tallinna Pedagoogilisse

Instituuti kehalise kasvatuseserialale, mille lõpetasin 1987. aastal. Minu kõrgkooli lõpetamise ajal kehtis veel 3-aastane sundsuunamise kord ning mul oli valida, kas tulen Suure-Jaani või lähen Mõisakulla. Pikka mõtlemist ei olnud. Suure-Jaani kasuks sai määravaks sinne hea bussiliiklus Viljandiga (tahtsin võrkpalli edasi mängida) ning ka see, et mul on siin palju sugulasi.

Ja nii ma pärast suunamist Suure-Jaani olengi pidama jäänud. Lisaks õpetajatoole koolis juhendan ka õpilaste spordiringe: võrk- ja korvpalli. Osalen maakonna kehalise kasvatuses ainesektsiooni töös ning aitan läbi viia mitmesuguseid võistlusi.

Õnneks on Suure-Jaani rahvas küllaltki spordilembne ning kui mul on mõni probleem võistluste korraldamisel, siis on keegi ikka appi tulnud. Aitäh Teile ning loodan meeldivat koostööd edaspidigi.

Erla Soots

Taara (punkt) avita!

Aprillis vastu võetud uue pakendiseaduse eelnõu menetlust saatsid emotsionaalsed katsed seda oluliselt muuta, siiski on seadus eelnõuga üsna sarnane. 1995. aasta pakendiseaduse eesmärk oli taaskasutada 2001. aastal 50% pakendijäätmetest. Turule tuuakse pakendit 120 000 t/a, seega peaks taaskasutama 60 000 t/a. Tegelikult meenutab „limbotantsu“ - lati alt on silmapaistvalt madalalt läbi poetud, 2002. aasta Üleriigilise Jäätmekava kohaselt on taaskasutuse tase vaid 15%. 2000. aasta Pakendiakti siisi seaduse muudatus oleks olukorda parandanud, kuid sellest loobuti. Praeguseks on Eesti ainuke Euroopa Liidu uus liige, millel ei ole üleminekuajaperioodi EL Pakendidirektiivile koos selle 50% taaskasutuse nõudega, seetõttu olid põhimõttelised muutused Pakendiseaduses vältimatud.

Senise seaduse puudus on olnud kohustuste ebakonk-

reetsus - alates pakendikoguste deklareerimisest ülevaate saamiseks, aga ka taaskasutuse sihtarvudes. Tegelikult toimibki seni peamiselt pakendiakt siisi igaks maksustatud joogipakendi kogumine, mille taga on aktsiisi „oht“, kui taaskasutus on alla 60%. Kogumine on vaba, kedagi ei saa kohustada pakendit vastu võtma. Nii toimub vastuvõtt linnades taarapunktides, mujal katkendlikult. Selline hajus korraldus edendab reostust ja suurendab maaelanike jäätmekäitluskulusid. EL-i „vanades riikides“ toimub pakendijäätmete käitlus peamiselt üleriigiliste organisatsioonide kaudu. Kulud kaetakse kas osalise või täieliku tootjavastutuse põhimõttelt - vastavalt maksavad tootjad kas osa (ülejäanu omavalitsused) või siis kõik kogumise-taaskasutamise kuludest.

Uus pakendiseadus seab vastutuse pakendikogumisel, samuti pakendiettevõtjate võimalused vastutust edasi anda. Kaubanduse kohustus on pakendijäätmed müügi- kohas või selle vahetus läheduses tagasi võtta. Kuivõrd

see oleks kaubandusele „õudusunenägu“, siis saab vastuvõtu- ja taaskasutamise kohustust üle anda pakendiettevõtjate taaskasutusorganisatsioonile, millel on keskkonnaministri akrediteering. Kaubandusel omakorda on võimalusi müüa ainult sellist pakendit, mille vastutus on üle antud organisatsioonile. Selle tulemusena peaks tekkima pakendiettevõtjate organisatsioon(id), mis korraldavad pakendijäätmete kogumise ja taaskasutamise üleriigilisel. Taaskasutusorganisatsioonid on korraldaks pakendijäätmete kogumise-taaskasutamise pakendiettevõtjate nimel, kulud kaetakse pakendiettevõtjate maksetest organisatsioonile, mis sõltub pakendist (materjal, kogus) ja jäätmeliigi taaskasutamise kuludest. Sestap ei ole võimalik ka ette öelda, millised on taaskasutustasud - ja sellest pakendatud kauba hinnaliskuivõrd see sõltub suuresti tootjate organisatsioonist.

Pakendiseadus kehtestab ka tagatisraha ehk pandi karastus- ja lahjadele alkoholsetele jookidele alates

01.01.2005. Pandi suuruse määrab keskkonnaminister, kuid see on mitte vähem kui 0,50 krooni. Pandiga toodet ostes peab olema eraldi näidatud toote hind + tagatisraha. Kauplused peavad tagasi võtma seda pandipakendit, mida müüvad. Vastuvõtukohustuse saab üle anda teisele müügi kohale vahetus läheduses, nt müügi kohad kaubanduskeskustes. Tagatisraha loob eelduse pakendi korduskasutuse suurenemiseks, mis viimastel aastatel on kukkunud ühekorrapakendi arvel, kasvatastes nii kiiresti pakendijäätmete kogust. Joogipakend on ka märgatav osa prügist looduses. Pandisüsteem loob motivatsiooni ja mugava lahenduse ka maa- piirkondades. Tagatisraha kasutatakse paljudes riikides, selle kaudu on võimalik saavutada üle 90% tagastamine, samas kui muul viisil saavutatakse harva üle 60%. Ka Eestis on joogipakendi kogumise tulemus 60%, samas „puuduv“ 40% vaatab masendavalt vastu maanteede äärest ja mujaltki loodusest. Ka tagatisrahade toimimine

ee l d ab to ot ja te orga ni- satsiooni, muidu tekib pakendi tagastamisel probleeme.

Pakendijäätmete taaskasutus suurendab tootjate kulusid. Hinnatõus tarbijale tõenäoliselt siiski mõne senti piires tavalise müügi- pakendi (nt võikarp) kohta. Samas vähenevad tarbija jäätmekäitluskulud, kui pakendijäätmed ei ole enam kolmandik olmejäätmetest. Pudelipant võib aga tootjate kinnitusel tarbijale korduskasutuspakendis toote müügihinda isegi alandada, kuivõrd pandilt ei arvestada käibemaksu, nagu seni pudeli müügil.

Mis saab aga taarapunktidest? Juhul, kui need on teiste müügi kohade vahetus läheduses, võivad nad endiselt joogitaarat vastu võtta. Uue seaduse eesmärk on siiski esmalt luua senisele taarapunktide süsteemile lisaks kaasaegne ja Euroopalik pakendijäätmesüsteem.

Peeter Eck
Keskkonnaministeeriumi
jäätmeosakonna juhataja

Metsalilled Soomes

FOTO: Erakogust

Oli 12. augusti varahommik. Pika ootamise järel tuli Heiki buss ja korjas meid igast teetsast peale. Sõitsime Tallinna poole. Varsti oli bussis tunda head kohvi aroomi ja pakuti saiakesi. Käis mõnus vestlus ja tehti nalja. Nii jõudsime Tallinna. Oleme Olustvere valla pensionärid, laulu- ja tantsusambel "Metsalilled". Meid juhendavad Age Einulo ja Vaiki Reiner. Sõitsime Soome pensionäridele külla. Tõlgiks ja asjaajajaks oli Elviira Grosberg.

Helsingis oli meil vastas Jokioise valla pensionäride liidu esimees Pentti Järvinen ja Põllumajanduse Uurimise Instituudi teadusala töötaja Kalle, kes rääkis vabalt eesti keelt. Jokioise on Olustvere sõprusvald. Meid tervitati südamlilkult ja meie kohvrid tõsteti bussi. Läbi Helsingi sõites tutvustati meid linnaga. Käisime Sibeliuse ausammast vaatamas. Järgmine peatus oli kauni järve ääres motellis Sargola. Toit oli väga maitsev. Seejärel istusime jälle bussi (juba uus buss!) ja sõitsime Forssa linna, kus meid Koskenniska hotellis majutati. Seadsime end kahekaupa tubadesse ja läksime linnaga tutvuma.

Õhtul pool kuus viidi meid vallamajja õhtusöögile. Ja sealt edasi Loodesoolle. Loodesool toimub igal neljapäeva õhtul ühislaulmine (nagu Eestis teeb Reet Linna). Nii laulsime ka meie kõik laulud kaasa, kuna viisid olid tuttavad ja sõnad anti ette. Järsku hakkas lava, kus me istusime, koos meiega pöörlema - see oli väga lõbus. Siis laulsime ka omalt poolt neli laulu. Soomlased suhtusid meisse väga sõbralikult ja meid koheldi igal pool austusega. Teisel hommikul viidi meid Jokioise vallaga tutvuma. Vallavanem Jorma Määttä rääkis töödest ja tegemistest. Kohal oli ka osa volikogu liikmeid, sekretär, ascesimees ja pensionäride liidu esimees. Saime teada, et pensionärid saavad vallamaja ruume kasutada ta-

suta puhkeõhtuteks, sporditegemiseks, saunas käimiseks jne. Keskmise pension on neil 950 eurot. Seejärel tutvusime Intala mõisaga ja teeninduskeskusega (s.o vanadekodu) Seal esitasime vanadele mõned laulud ja tantsud. Peale lõunat oli ekskursioon lasteaeda ja raamatukokku. Õhtu veetsime Vaulammi jahimajas. Meile mängisid klaveripalu väga andekad lapsed, öde-venda, kahel ja neljal käel. Siis laulis võimsalt soome meesansambel ja järgnes meie esinemine. Meie laulud kõlasid ka kenasti ja tantsudest olid soomlased vaimustuses. Saime suure aplausi osaliseks. Seltskondlik osa kujunes väga lõbusaks.

Kolmanda päeva hommikul oli meil vaba aeg Forssa linnaga tutvumiseks. Seejärel viidi meid kirikusse ja imetlesime ka surnuaiu ilu. Muuseumis oli välja pandud näitus, kus naine nimega Tapulin teeb vanadest prügimäelt leitud asjadest imepäraseid tooteid. Oli võimalus käia ka Põllumajanduse Uurimise Instituudi loomi vaatamas. Igal lehmäl on andur küljes, mis fikseerib arvutisse looma tegevuse. Päevas lüpsab lehm 60 kg piima, aastas keskmiselt 9000 kg.

Õhtupoolikul läksime jälle Loodesoolle. Seal oli külasepa 10. aastapäeva pidu ja perehva kuldpulma tähistamine. Iga rühm esines seal 15-20 minutilise kavaga. Aeg möödus väga meeldivalt.

Pühapäeva hommikul tuli Jokioise inimestega hüvasti jätta. Buss viis meid Helsingisse. Meid saatis laevale pensionäride liidu esimees Pentti Järvinen. See oli meie kõigi jaoks unustamatu reis.

Täname Olustvere valla inimesi, kes võimaldasid tasuta sõidu Tallinnasse ja tagasi. Ülejäänud kulud kattis Soome pool. Ise maksime vaid laevapileti hinna.

Täname südamest oma õpetajaid Age Einulot ja Vaiki Reinerit ning Elviira Grosbergi, kelle abil saime unustamatu reisi Soome.

Elina Sillamäe
"Metsalilled"

Kirjanik Andrus Kivirähk käis lastega kohtumas

"Loitsukese" kutsel saabus 23. septembril Suure-Jaani raamatukokku lastega kohtuma kirjanik Andrus Kivirähk. Ta tutvustas end kui sedasorti meest, kes kirjutab lugusid. Ning asus kohe ka oma kirjutatud teoseid tutvustama. Lastele on ta kirjutanud kolm juturaamatut ("Kaelkirjak", "Sirlu, Siim ja saladused" ja "Lotte") ning ühe näidendite raamatu ("Sibulad ja šokolaad"). Näiteringi lastele on näidendite raamat väga tuttav, kevadel oli meil kõigi tore võimalus näha nende poolt esitatud näidendit "Vapper Keefir". Lisaks on kirjanik sel aastal kirjutanud lühijutte ka ajakirjale "Täheke". Et täpselt oma loomingut meile tutvustada, luges ta ette paar lühijuttu. Oi, need tekitasid meis kõigis kohe lõbusa meeleolu. Olles ettelugemise lõpetanud, lausus ta: "Novat siukseid jutte ma siis kirjutan ajaviiteks. Väga mõnus töö. Istun kodus arvuti ees ja mõtlen välja mingit lugu kakast või sokkidest. Päris hea. Nii et hakake ka kirjanikeks. Hea ja lihtne!"

Seejärel arvas kirjanik Andrus Kivirähk, et te küsige, mis teid huvitab või mis teid kõige enam paelub. Küsimusi järgnes ridamisi. Saime teada, et ta alustas kirjutamist juba lapsena. Koolieas kirjutas naljajutte, mida aval-

dati ka "Pikris". Õppis Mustamäe koolis, lemmikaineteks olid ajalugu ja matemaatika. Kui ta aga päris väike oli, siis tahtis saada loodusteadlaseks. Siis mingil ajal oli tal soov ajaloolaseks saada. Aga ei saanud temast ei üht ega teist ning ta õppis hoopis ajakirjanikuks, kellena ka töötab. Oiget ajakirjaniku tööd ta ka ei tee, mõtleb hoopis ise jutte välja, selle asemel, mis tegelikult on. Mõtted tulevad kummalist rada mööda, nimelt keerab kõrvadest ja näed, juba tulebki. Kuid palju häid mõtteid pärineb tal lapsepõlvest ja tol ajal loetud lasteraamatutest. Vaieldamatult on tema lapsepõlve lemmikirjanikuks Astrid Lindgren, kelle teostest ta võib ka praegu katkendeid peast ette lugeda, ning Juhan Jaik, kelle kirjutatud tondijutte oli õhtuti mõnus lugeda. Tema lapsepõlves koomikseid ei olnud, kuid praegu loeb ta mõnuga "Asterixi". Saime teada, et kirjutada meeldib talle hommikuti, raamatu lõpp peab olema hea ja raamat ise lõbus lugeda. Televisiorist vaatab seda, mida tütreddi (tal on kaks tüdart - Kaarin ja Liisa), kuid lemmikuks on kolmapäevaõhtused jalgpalliülekanded. Ta ei ole suur rännumees, seetõttu ei teadnud ta suurt midagi ka Suure-Jaanist. Kuid nüüd, olles siin ära käinud, teab ta kindlasti ka meie linnakesest rohkem. Saladuskatte all saime teada, et oktoobrikuus ilmub uus lasteraamat pealkirjaga "Limpa

ja mereröövlid". Ja joonisfilmile "Lotte" tehakse järke "Leitujateküla Lotte", mis peaks valmima aastal 2006.

Lõpetuseks tema sõnad: "Lastele kirjutamine ei erine minu meelet kuigivõrd täiskasvanutele kirjutamisest, nii nagu ma ka loen võrdse huviga head täiskasvanute raamatut ja head lasteraamatut. See on umbes nagu söömisega: kotletid on head, aga ega pannkoogidki halvemad pole. Peaasi, et mõlemad oleksid hästi küpsetatud! Ma ei ole kunagi suhtunud lastele kirjutamisse nagu mingisse humanitaarabisse - et hea küll, olen lahke onu ja kirjutun lastele ühe jutukese, et neil vaesekestel ka midagi lugeda-vaadata oleks. Minu jaoks moodustavad kõik tekstid, mis ma olen kirja pannud, ühe terviku, nii lastele kui ka täiskasvanutele kirjutades ajan ma ikka ühte ja sama asja. Vahel lihtsalt tikuvad pähe mõtted, mida saab kõige paremini edasi anda just lasteraamatut või näidendit kirjutades, nii nagu näiteks kirssidest on mõtet teha ikkagi moosi, aga mitte tatrapiitru".

Aitäh Andrus Kivirähk, et sa kirjutad ka lastele - mis on sinule vahva vaheldus, kaasakiskuv mäng ning mõnus hobi!

Projekt on kiidetud heaks Kohaliku Omaalgatuse Programmi poolt, toetasid Suure-Jaani linn, Suure-Jaani vald ja MTÜ "Loitsuke". Täname!

Kaire Sülle

Soovijatele jääb Andrus Kivirähki meenutama tema autogramm

Paala rahvamaja annab teada

Hooaeg Paala rahvamajas on alanud. Tervitame endisi ringiliikmeid ja ootame uusi huvilisi järgmistesse ringidesse:

Solistid (lapsed)
T 16.30

Pillimehed (lapsed) K16.30
Näitering (lapsed) E 13.30 ja R 13.30
Loovusring (lapsed) T 14.00 ja R 14.00
Aeroobika T 19.00 ja R 19.00
Loovtants (lapsed) R 16.00
Kangakudumine iga päev

Erinevad käsitöoliigid R 14.00
Noortele pakub tegevust noortetuba E-K 15.00-19.00 N 17.30-21.30
Laupäeviti tegutseb BÄND (huvilistel palume võtta ühendust Arne Kiisiga)

Tiiu Sepp

Meenutusi „Trompeti suveakadeemiast“

Juulikuu viimasel nädalal kogunesid Suure-Jaani noored vaskpillimuusikasõbrad Tallinnast, Tartust, Jõhivist, Riistast ning kodukandist Viljandimaalt. Eesti Muusikaakadeemia ja Tallinna Muusikakeskkooli trompeti-õppejõu Aavo Otsa eestvõttel toimus II "Trompeti suveakadeemia". Viis juulikuu päeva olid varahommikust hilist õhtutundideni täidetud puhkpillimuusikaga Suure-Jaani erinevais paigus. Hommikul alustati trompeti-, ansambli- ja orkestriproovidega kultuurimajas ning gümnaasiumi algklasside majas,

päev lõppes ühise muusitseerimisega kontserdil. Pillihelid kostis veel südaööl ööbimispaigastki. Nii suur oli osalejate lust.

Kontserte toimus Suveakadeemia raames neli. Kõik erineva ilme ja meeleoluga. Järvekontsert trotsis vihma ja tuult, kirikus mängiti barokki ja klassikalist muusikat. Laupäevaõhtune kontsert "Arturi Juures" aga demonstreeris publikule meeleolumuusikat 19. ja 20. sajandist. Meeldivaks üllatajaks oli Jõhvi Bigband, kes esines kindlalt ja loominguiliselt. Sobiva meeleolu kava juhtijana aitas luua Aabi Ausmaa, kes juhendas Suveakadeemia vaskpilliansambleid ning "pani" viie päeva jooksul kõige algajamatele pil-

lid nõnda huultele, et nad juba ansambli koosseisus kontserdil üles astuda said.

Suveakadeemia "hing" Aavo Ots kiitis laste püsivust, tahet ning kannatlikkust pikkadel proovidel. Ta tundis heameelt, et noorte vaskpillimängijate geograafia on laienemisteel. Mitu puhkpillipoissi Suure-Jaanistki võttis Suveakadeemiast osa, tehes seda väga edukalt ja tublil tasemel. Aavo Ots loots, et ladus koostöö Suure-Jaani linnavalitsusega ning ise ära nis kul tuu rim aja ga, kelle eesotsas on Maret Aaboja, jääb kestma. Juba mölgutati mõtteid järgmise suve ja uute koostöövormide suhtes.

Marja Jürisson

Suveakadeemiast osavõtjad Suure-Jaani kirikus

FOTO: Jaanus Siim

Täaksi Põhikool kuulutas

6. septembril välja KOOLIRAHU

Helle Meri on öelnud: "KOOL ON AED, KUS KASVATATAKSE SÕPRUST JA HARITAKSE HEAD LÄBI-SAAMIST. AIAS, KUS HARITAKSE SÕPRUST, EI OLE KOHTA UMBROHULE."

Koolirahu on Eestisse jõudnud Soomest ja Eestis peetakse seda kuuendat korda. Täaksi Põhikoolis süttas direktor Jaan Hansen koolirahu küünla kolmandat korda. Varasematel aastatel

on koolirahusoovid mõeldud ja koos küünaldega teele saadetud Täaksi järvel.

Sel aastal loitsisime IX klassi õpilaste Siim Päeva ja Anu Ehala eestvedamisel kogu kooliperega "kahtedele kõhuvalu, kolmedele küürud selga, neljasid meile naeratama, viisi rõõmsalt vilistama..."

Püüame kõik koos, nii õpetajad kui õpilased selle poole, et meie kool on juba täna "umbrohuta", st ilma tülide ja pahandusteta. Et meie kool sisendaks usku Eesti põlistesse väärtustesse: töökus, ausus, leidlikkus, julge

peal ehakka mine, rõõmus meel. Vaatame kõik endasse, sest teisi me muuta ei saa. Alustame endast ja oleme ise hoolivamad, austavamad, heatahtlikumad, abivalimad. Nii saame sõbraliku ja rahuliku kooli ning korras suhted. Oleme kõik erinevad, aga samas ühte kooli kuuluvad. Püüame teist kuulata ja mõista ning arutledes sobiva lahenduse ni jõuda. Koolirahu sõltub õpilaste, õpetajate ja vanemate hingerahust. Hoiame seda olulist väärtust.

Eda Saaremets

Täaksi Põhikooli huvijuht

Olustveres tähistati eakate päeva

Vastavalt ÜRO Pea-assamblee 14. detsembri 1990. a resolutsioonile tähistatakse alates 1991. aastast igal aastal 1. oktoobri Rahvusvahelist eakate päeva.

Paraku pole eakate päev olnud oluline kellelegi peale asjaosaliste endi. Alles käesolevast aastast rõhutatakse selle päeva tähistamise vajalikkust ja seonduvalt sellega

Eesti vanuripoliitikas välja toodud rahvusvahelise juhtmõtte - "ühiskond igale eale", ellu rakendamise tähtsust.

Ühiskonnal soovitakse eakate päeval oma mõttes eakatele rohkem ruumi leida ning oma tegudes see päev neile pidulikumaks ja kaunimaks muuta.

Olustvere vallas tähistati eakate päeva piduliku teelaua ääres. Kohal oli üle 60 asjaosalise. Vallavanem Are Aua tervitas ning õnnitles kohalviibijaid, soovis kõigile rõõmu elamiseks, tervist, õnne ja hingerahu. Neljateist ea-

kat, kel käesoleval aastal on juubeliaasta, peeti meeles lileõiega.

Avo Ailti poolt näidatud videokaadrid valla kroonikast, mis ulatusid 10-20 aasta tagasi, sundisid pilgud pöörama tagasi aega, mil oldi veel tüki maad nooremad.

Ürituse lõpetas Kaarel Omel, tema poolt jäädvustatud videofilmiga 2003. aasta novembris toimunud valla lauluvõistlusest.

Sel õhtul oli palju, mille üle mõtiskleda ja mida või keda meenutada.

Mari-Liis Kõuts

Suvest nii ja teisiti

Sel suvel korraldati meie piirkonna omavalitsuste poolt lastele ja noortele 21 organiseeritud üritust - laagrit. Erinevates suvelaagrites osales 421 last. Et laagrid oleks tõeliselt meelde jäävad ja kulgeks ladusalt kasvõi ilmasti kuoludest hoolimata, on korraldajatel vaja teha mahukas eeltöö. Kõik suvelaagrid olid erineva suunitluse ning programmi, nii et neisse soovijate arv ületas reaalsed võimalused - päris paljudele tuli kahjuks kohtade puudumise tõttu ära öelda. Hetke võimaluste juures on ilmselt saavutatud maksimum.

Avatud noortekeskustes on registreeritud suvejooksul kokku 678 külastust. Noorte vaba aja veetmise võimalused on selle suve jooksul samuti paranenud. Sürgavere külla rajati ujumiskoht ning selle juurde rannavolle plats, Navesti külla rajati kõvakattega võrkpalliväljak ning Reegoldi külla tänavakorvpalli väljak. Samuti tehti seal ära suur töö jalgpalliväljaku paremustamiseks ning peatselt saab viimistluse ka kuulitõukesektor. Palliväljakute rajamisel olid suureks abiks kohalikud töölaagris osalenud noored. Huvilised võivad väljakute rajamisest lähemat teavet saada projekti "Maalaps vääril võimalust" kajastusest Sürgavere Spordihoo-ne ja Suure-Jaani Vallavalitsuse veebilehtedelt. Erinevate projektide kaudu on sel aastal noorsootöö arendamiseks saadud lisaraha 180 000.- krooni ja see on kahtlemata väga suur summa. On olnud uskomatult edukas aasta - kirjutatud projektidest on rahastamist leidnud kõik, seega 100 protsenti! Aidatud on kõiki, kes on heatahtlikult mõne sooviga pöördunud ning ise huvitatud olnud. Kõik tehtu on jätnud tegijaile tohutult positiivseid emotsioone ja tuhandeid fotosid mälestuseks CDdele. Päris kindlasti ka oma väikese jälje kõigi nende südamesse, kes selles suures laagrimelus osalesid või sellele kaasa aitasid. Noorsoo- ja sporditöötase meie piirkonnas peaks kannatama võrdlust mistahes muu paigaga, võitjate poolal on meie lapsed, kes loodud

võimalusi hästi kasutavad. Tuhat tänu kõigile nendele inimestele, kes aitasid 2004. aasta suve meelde jäävaks muuta! Ehk tuleb kunagi ka aeg, kus seda mõnikord nii tänamatuna tunduvat tööd väärtustama hakatakse.

Paraku pole senitehtu jätnud ainult positiivseid emotsioone - lisaks kõigele heale on ka mõned negatiivsed aspektid. Teeb kurvaks nende täiskasvanute suhtumine, kes siirale palvele aidata lastele palliväljakuid rajada ja kelle võimuses tõepoolest oleks olnud abistada, vastavad hulgaliste täitmata lubaduste ja hinnapakkumistega, mis on üle igasuguse piiri. Müts maha kõigi nende meeste ees, kes ei vaadanud kella, trotsisid tõepoolest ebanormaalseid ilmastikutingimusi ning andsid endast parima. Suurimad tänud Teile - Sivar Joandi, Ivo Lipp, Ants Kivisild, Olev Umsar, Kaljo Oismaa, Taimo Kukkk, Ants Turner, Jaanus Sass, Ain Arula, Mati Ilves, Arvi Lohu, Janek Köhler, Vilmar Soopa, Mati Raba, Heino Mägi ja kõik need noored, kes tõepoolest valminud töösse uskumatult tõhusa panuse andsid. Eriiline tänu kuulub Marek Tintsile kogu suvise tegevuse eest - Sa olid parim! Tahaks väga loota, et kõigi täiskasvanuteni jõuab arusaam, et kõike ei saa mõõta rahas ja laste heaks töötades panustame tegelikult ei millessegi vähe-masse kui iseenda paremasse tulevikku.

Suvest on taas suur sügis saanud ning jälle kord pakutakse meie piirkonna lastele hulgaliselt võimalusi sisukaks vaba aja veetmiseks ning enesearendamiseks. Kõik need inimesed, kes lastega töötavad, annavad endast väga palju, enamasti on tegu tõeliste fanaatikutega, kes tõepoolest tahavad laste heaks midagi ära teha. Kõigi nende toredate juhendajate nimel esitan väikese palve lapsevanematele. Palun toetage oma lapsi nende tegemistes, tundke huvi, innustage, aidake neid! Laste koormused on suured ja nad on siiski alles lapsed - olge neile toeks!

Kaunist sügist Teile kõigile!

Mati Adamson

Marek Tints Sürgavere rannavolle platsi rajamas

FOTO: Jaanus Sass

„Ilmataril“ käisid suvel külalised

Vanasõna ütleb, et hommikune külaline läheb lõunaks ära, õhtune aga ... Ja oligi nii. Bauska segakoor „Grenstale“ jõudis Suure-Jaani õhtul kella poole viie paiku ja läks ära kolmandal päeval, nii et tasub ikka vanasõnu uskuda.

Elmisel aastal, mai lõpus, käis segakoor „Ilmatar“ külas Läti kõige lõunapoolsema linna - Bauska segakooril „Grenstale“. Nüüd oli aeg sinnamaale jõudnud, et tuli võlg välja lunastada. „Grenstale“ tuli vastukülaskäigule. Oli seda pabistamist, mis oli ja raha ka nagu ikka alati nappis, aga tuli anda endast parim. Vastamisi helistamistega sai selgeks, et tuleb 40 persooni ja tulevad 18. juunil ja lahkuvad 20. juunil. Et tahavad anda kaks kontserti ja et võivad laulda igal võimalikul ja võimatul juhul. Me siis organiseerisime spetsiaalselt enne Kapp`ide muusikapäevade avamist ühe rahvakunstiõhtu. Kuidas see välja kukkus, seda ei hakka ma siin ülesse tähendama, seda võis igamees ise näha ja kuulda, aga suur tänu „Ilmatari“ poolt tantsurühmale „Loits“, kes aitas meie õhtut oma tantsuga mitmekesistada. Lätlased laulsid kenasti, linnaisa tervitas, rahvast oli ka üle ootuste palju, ainult et külm oli küll. Suur ootamatus oli see, et lätlased olid kohe mitu laulu eesti keeles ära õppinud. Palju aitasid asjale kaasa uued mikrofonid, mis võtavad kaugelt ja millele ei pea hammastega kallale minema. Suur tänu sullegi Veiko. Helitehnik oli täiesti omal kohal.

Peale kontserti pakkusime siis külalistele „kultras“ õhtusööki, mis oli juba rohkem nagu öösöök. Ja siin ajasid

lätlased meie mehed kotti. Kui kainelt laval saime veel vastu, siis napsuselt laua ääres olid nemad ikka paremad küll. Eestlastel on see viga, et ei tea ju sõnu peast. Aga lätlastel paistsid sõnad kõigil peas olevat. Üks mees oli kangesti kirglik kalamees ja kahetses hirmsasti, et ei ole õngesid kaasas. „Kust mina teadsin, et see järv kohe nii lähedal on“. Pidin siis lubama, läheme hommikul kell kuus kalale. Läksin kella kahe ajal magama ja ise salamisi lootsin, et ehk ta ei tule, sest kõik jäid veel hoolega laulma. Järve ääres oli kalamehi, kes olid juba kella nelja ajal välja tulnud ja need rääkisid, et oh ei tule su lätlane kuskilt, sest nelja paiku oli järve ääres alles lätikeelset koorilaulu kuulda olnud. Aga võta näpust, kalamees on sõnapidaja mees, eriti kui asi puudutab kalapüüki. Täpselt kell kuus oli mees platsis, natuke kudenud väljanägemisega küll, aga muidu täitsatraksis. Ei olnud vaene mees üldse magada julgenud. Kartis, et ei ärka enam ülesse. Tahtis kangesti linaskit näha, sest polevat seda kala enne näinudki, aga kahjuks jäi ka nüüd linask nägemata.

Suure surmaga kella kümnest ülesse saanud, viisime külalised peale hommikueinet Hüpasaarde ja seal muidugi ka soosaarele rabamatkale. See meeldis neile küll väga, sest aega oli, piknikukorv oli kaasas ja rabaõhk ravib kõik haavad. Pärast olid nad väga üllatunud, et kuidas teie riik annab raha sellise asja tegemiseks, nagu see laudtee seal rabas, kus käib vahet vahel ainult kolm inimest. Me püüdsime seletada, et see tee ei ole nende kolme inimese pärast, vaid raba pärast, et seda ära ei tallataks, aga ega nad ikka vist päris hästi aru ei saanud sellest asjast. Aga eks kiitust ole ikka magus kuulata

ja sellega nad kitsid ei olnud. Kui ilus teil siin on ja kui kenasti kõik niidud ja et kas see on nende pidustuste pärast ainult. Seletasime, et ei see on kogu aeg nii, et niidetakse ikka sügiseni välja. Siis nad ohkasid ja kiitsid edasi, et olete ikka tublid küll. Ega ise ei näegi, et siin nii ilus on ja heakorrastatud, sest oled kogu aeg selle asja sees ja siis ei pane enam tähelegi. Võõras aga hakkab kohe võrdlema ja näebki erinevust.

Kell kaheksateist oli kalmistul heliloojate rahupaigas mälestushetk. „Ilmatar“ laulis kaks laulu, peeti kõnet ja pandi lilled. Edasi mindi koos Albert Pettineni hauale ja seal laulsime koos „Grenstalega“, sest neil oli üks eestikeelsetest lauludest Alberti oma. Siis tuli härra Mati Palm ka sinna koori selja taha ja piilus üle öla nooti. Kui ma tutvustasin teda koori peadirigendile, et see on hr Mati Palm, NSVL Rahvakunstnik ja ooperiteatri Estonia solist, lubasid lätlased sellest kindlasti oma lehes kirjutada, et millise kõrge klassiga kunstnikuga nad koos kontserti andsid. Õhtul kell 20 oli väike kontsert „Arturi Juures“, kus

publikuks olid ka Kapp`ide muusikapäevade organisatorid ja esinejad. Läks kenasti ja kui lõpuks Andres Uiho nõudis veel „Putveinit“ („Puhu tuul“), siis see tuli esitamisele koos „Ilmatari“ga, sest meiegi olime paar lätikeelset laulu ära õppinud ja see „Putveini“ ka. Siis tuli hr Rein Valdmaa ja pakkus ühe „Arturi napsu“. See oli 40cl viina ja hapukurk - oli olnud Arturi igapäevane „tavaline“. Seejärel pakkusime kultuurimajas õhtusööki, milleks oli mulgi puder praetud peki-kuubikutega. See oli „Ilmatari“ poolt nagu väikeseks tagasitegemiseks, sest Lätis pakuti meile herneputru. Algul võtsid külalised putru ettevaatlikult, et kes seda teab, mis see on, aga pärast käisid poti kallal ja kiitsid ja küsisid veel retsepti ka. Ei tulnud sellest tagasitegemisest välja midagi. Herneputru ei olnud mõni lihtsalt tahtnud. Ega seal pikalt maigutada ei olnudki aega, sest kell 22 algas vene kirikus kontsert ja sellest ei tahtnud keegi ilma jääda. Peale kõige oli see kuuldavasti esimene kontsert vene õigeusu kirikus Baltikumis üldse, kuna õigeusu kirikutes

kontserte korraldada ei lubata. Suure-Jaani kirikul aga kogudust ei ole ja kirik ise on juba kaunis õnnetus seisus ning aastaid kasutamata seisnud, siis oli asja vastu huvi päris suur. Kõik olid vaimustuses. Proovisime külalistele veel grillimist pakkuda, aga see tuli juba rohkem punnitamisena välja ja kõik läksid rahumeelselt magama. Nagu öeldakse „iga roju oma koju“.

Järgmine hommik sadas vihma nii mis lades. Ja kuna lätlased olid lubanud ilusa ilma koju kaasa viia, siis paistis asi tõeks saavat. Keegi oli öelnudki, et oh sa kurat, nüüd saame küll vist tappa. Õnneks klaaris aga taeva ära ja lahkumine tuli igati soe ning südamlilik koos pisarate, laulmise, ringmängu, kaelustamiste, muside ja muu sellisega, milline üks sõprade lahkumine ikka välja näeb. Ainuke asi millega „Grenstale“ rahvas mures oli, oli see, et nüüd olete te lati nii kõrgele seadnud, et ei tea, kuidas teid küll võõrustada. Aga see oli ainult nende arvates. Meie ei leidnud midagi erilist, et oleksime teinud. Ja ongi kõik.

Uno Jürisson
(esimene tenor)

Külalised laululaval

FOTO: Jaanus Siim

LUGEJA KIRJUTAB

Kuhu kadusid Suure-Jaanist hambaarstid? Varem oli neid neli ja tööd jätkus kõigile. Nüüd on järele jäänud vaid üks. Kas see jõuab teha nelja inimese töö? Inimvõimekusel on ka piirid. Järjekorrad ulatuvad 2-3 kuuni. On see normaalne? Enne võid olla hambutu, kui järjekord jõuab Sinuni. Valuga haiged pääsevad esmaabi korras ainult ühel päeval tohtri jutule. Kaua tuleb sellist ükskõiksust taluda? Ühel tohtril on koolid, valla- ja linnakodanikud. On see normaalne? Mõelge sellele ja muutus selles suunas tuleb kiiresti lahendada.

**Hambutud
suurejaanlased**

2002. aastal töötasid OÜ Suure-Jaani Ravikeskuses hambaarstidena dr Virve Kiisel Viljandist ja Katrin Kalajas Väandrast, aadressil Lembitu pst 42. Dr Katrin Kalajasega sõlmitud töövõtuleping lõppes septembris 2002 ning ta ei olnud nõus töökoormust suurendama ega lepingut pikendama. Dr Virve Kiisel lahkus töölt seoses pensionile jäämisega 2002. aasta oktoobris. Pärast dr Katrin Kalajase lahkumist asusid dr Virve Kiiseli kõrval tööle noored hambaarstid dr Ehtel Sepp ja dr Laur Samarüütel.

Noored hambaarstid avaldasid soovi osta OÜ Suure-Jaani Ravikeskuse hambaarstikabineti sisustuse, et alates 01. jaanuarist 2003 jätkata iseseisvatena (FIE-dena). Vastavalt OÜ Suure-Jaani Ravikeskuse Nõukogu otsusele (27. september 2002) müüdi 2002. aasta detsemb-

ris hambaravikabineti sisustus noortele hambaarstidele, kes alates 01. jaanuarist 2003 jätkasid hambaraviteenuse osutamist Suure-Jaani piirkonna elanikele kuni 31. detsembrini 2003.

Miks noored hambaarstid Suure-Jaanist lahkusid? Õigem oleks küsida nende käest.

Matti Zirk
AS Suure-Jaani Ravikeskus
juhataja

Algselt oli OÜ Suure-Jaani Ravikeskus hambaravi korraldamisel Haigekassa lepinguline partner ja maksis hambaarstidele palka, mis oli kahjuks madalam, kui eraarstidena töötavatel kolleegidel. Esimesena alustas teenuse pakkumist eraettevõtjana käesoleval ajal töötav stomatoloog AS Suure-Jaani Ravikeskus jätkas samal ajal Lembitu pst 42 asuva hambaravi kabineti töö korraldamist. Töö sujus seni, kuni

Viljandist käiv stomatoloog avaldas soovi pensionile jääda. Teise, Väandrast käinud stomatoloogiga sõlmitud töövõtuleping lõppes septembris 2002 ja ta ei pidanud võimalikuks Suure-Jaanis oma koormust suurendada.

Läbirääkimisi peeti mitmete stomatoloogidega. Noored hambaarstid, kes Suure-Jaani tulid, avaldasid soovi töötada iseseisvalt ja osutada teenust eraettevõtjatena. OÜ Suure-Jaani Ravikeskuse nõukogu ei pidanud õigeks takistada noorte stomatoloogide algatust ja neile müüdi järeelmaksuga hambaravikabineti sisustus, seda usus ja lootuses, et noored kinnistuvad Suure-Jaani ja suudavad peagi meie inimestele uusi teenuseid osutada (proteesimine). Oma lahkumist 2003. aasta detsembris põhjendades stomatoloogid lepingu täitmise raskustega (maapiirkonna lastele hambaravi osu-

tamisel jäid lapsed tihti kohale tulemata) ja hambaravitehnika tehniliste probleemidega.

Käesolevat olukorda ei saa pidada elanikkonda rahuldavaks, kuid kahjuks oleme seisus, et meditsiinist on saanud äri ja käsu korras ei ole kedagi võimalik sundida teenust osutama. On ju kõigile teada tõsiasi, et teenuse osutamise hinnad maapiirkonnas erinevad oluliselt suurlinnade hindadest, mis sõltub elanike maksujõulisusest. Sellest tulenevalt me näeme spetsialistide koondu mist keskustesse, kus on rohkem maksujõulisi patsiente.

Hetkel otsime uusi võimalusi hambaravikabineti taaskäivitamiseks, seni peavad aga abivajajad leidma endale sobivaima võimaluse arstiabi saamiseks.

Aave Toomsalu
AS Suure-Jaani Ravikeskus
nõukogu liige

Vabadussõja ausamba püstitamine Suure-Jaanis

Algus „Leole“ juulinumbris
Lembitu ausamba taastamise mõte

Seoses rahvusliku liikumise tõusuga Eestis 1980ndate aastate lõpus tõsis üles ajalooliste nimede ja ka mälestusmärkide taastamise küsimused.

Esimesena tõstataks probleemi, et Lembitu mälestussammas ei peaks olema mitte Viljandi muuseumis vaid Suure-Jaanis või selle ümbruses, ajakirjanduses Heino Kees artikliga „Kus sa oled, Lembitu?“ Noorte Hääles nr 181, 5. aug 1987.

“Vigu on meil tehtud palju. Ka suhtumises kultuuri- ja ajaloomälestistesse, nende hulgas Lembitu mälestussammasse ... Arvan, et meie esivanemate kõige tuntuma väejuhi skulptuuri asukoht ei ole mitte muuseumis, vaid paigas, kus ta võitles ja elu jättis”. (Kees 1987)

Tema mõtet toetas Tõnis Johnson artikliga „Lembitu mälestussammas tuleks taastada“ ajalehes „Tee Kommunismile“ 25. augustil 1987. „Meil peab olema õigus austada Sakala vanemat, muistsete eestlaste tuntuimat väejuhti, kes vene vägede kaasabil võitles saksa vallutajate vastu ... Pealegi puudub Suure-Jaanis hästikorrastatud puhkenurk, et muuta nägusaks koht, kus asus Lembitu mälestussammas. Ei ole vaja suuri kulutusi ega jõupingutusi.” (Johnson 1987)

Üldse kirjutatakse, et taastada tuleb Lembitu mälestussammas, mitte mingil juhul ei räägita veel tema seotusest Vabadussõjaga. Mõeldakse aga tegelikult seda.

Ametlik arvamus oli aga teistsugune. Seda väljendas hästi Viljandi Muuseumi direktor Rein Joost. „Lembitu vajab monumenti, mis oleks selle mehe vääriks. See tähendab uut, nüüdisaegset ja mehhist, kujutamaks eestlaste väejuhti ja rahva ühendajat sellisena, nagu ta oli.” (Joost 1987)

1. oktoobril toimus Viljandis ajalooliste nimede ennistamise komisjoni istung. Esimesena võeti arutusele Lembitu ausamba saatus.

Jaak Stule arvates pidi vastavalt rahva soovile taastama siiski vana kuju. Sellele reageeris vihasealt Rein Joost: „Mitte mingil juhul, ikka uus tuleb teha ... See on püstitatud omal ajal ikkagi kui vabadussõja ausammas. Skulptuuri tegi küll kuuluis Amandus Adamson, aga kui ajalugu jälgida ning seda kuju vaadata, ei ütle keegi, et tegemist on eesti sõjamehega.

Sellepärast et ta on niivõrd võõras oma relvastuse ja väljanägemise poolest. Adamson ei tundnud tolle aja relvastust. Pealegi on kujutatud langejat, aga Lembitu oli oma maa ja rahva vabaduse eest võitleja. Minu arvates tuleks leida hea skulptor, kes võtaks kõike Lembitule omast arvesse ning teeks uue kuju”.

Endel Roosimägi väitis, et kirjades soovitakse ausamba ennistamist. „Üsna lähedal sellele paigale asuvad professor Johann Köleri büst ning Suure-Jaani muusika kuulsuste Kappide hausambad. Uus monument minu arvates ei harmoneeru praeguse Suure-Jaaniga.”

Karl Naanuri püüdis lepitada: „Niinimetatud Vabadussõjaga ja kodanlikku Vabariiki sümboliseerivaga ei ole Adamsoni loodud teisel üldse mingit seost. Ainuke, millele võib viidata, oli sambapealne tekst, kuid seda pole tarvis taastada”.

Pikaleveninud vaidluse lõpetas hääletamine. Komisjon tegi Rajooninõukogu Täitevkomiteele ettepaneku paigutada Suure-Jaani muuseumis asuv skulptuur. Kui see aga ei ole ekspertide arvates võimalik, tellida skulptuuri originaalkoopia. (Roosimägi 1987).

Poleemika ajakirjanduses aga jätkus. 19. novembril kirjutas „Tee Kommunismile” toimetuse, et Lembitu ausamba taastamist on oma kirjades toetanud mitmed lehelugejad, sealhulgas kollektiivselt Viljandi 4. Keskkooli õpetajad, Gagarini nimelise näidissovhoostehnikumi Seakombinaadi kollektiiv ning Viljandi EPT Ramsi töökoja ametiühinguorganisatsioon ja ametiühingurühm sama töökoja energomehhaanika osakonnast. (Tee Kommunismile, nr 136, 1987)

Rahva arvamusel vaatamata võttis Partei Rajoonikomitee 26. novembril vastu otsuse püstitada Suure-Jaanis eesti muinaskangelase vanem Lembitu uus mälestusmärk. („Tee Kommunismile”, nr 141, 1987) Põhjenduseks tõi EKP Viljandi Rajoonikomitee propaganda ja agitatsioonikomitee juhataja Aino Tuuksam, et „Suure-Jaanis ei ole olnud vanem Lembitule püstitatud ausammast. Suure-Jaanis oli Eesti vabadussõjalaste mälestussammas, mis oli pühendatud 76 nn vabadussõjas langenud suurejaanlastele... Samba esiküljel olnud aastaarvud 1918 ja 1920 ning nn vabadusristi märk nende vahel, nurgakivisse asetatud materjalid ja avatseremoonia kinnitavad mälestusmärgi pühendatust”. (Tuuksam 1988)

Suure-Jaani rahvas reageeris sellisele otsusele sügava

nõrdimusega. 5. novembril 1987 loodi Suure-Jaani Muinsuskaitse Selts, mis hakkas koos käima Suure-Jaani raamatukogus. Esimeheks valiti Elmar Kivipõld. Ka tollane linna Täitevkomitee esimees Märt Moll pöördus seltsi poole palvega võtta ausamba taastamise küsimus arutlusele. (Mikkor, suulised mälestused).

29. detsembril 1987. aastal toimunud seltsi koosolekul esines Elmar Kivipõld: „Täitevkomitee küsitluse tulemusena toetab 94,4 % vastanuist Adamsoni „Lembitu” taastamist. 12. detsembril Muinsuskaitse Seltsi Asutaval kogul võeti minu ettekanne vastu tugeva aplausiga. Mart Laar soovitas käia veel ära Viljandi Partei Rajoonikomitees. Käisin 25. detsembril Aino Tuuksami jutul. Tema kõne kokkuvõte: „See on mälestussammas Vabadussõjale. Ülespanemine oleks ideoloogiline viga, siis tahavad teised ka Vabadussõja monumente üles panna. Tema rietus pole ka eriti tõepärane. Ajalehed on käest ära läinud, aga küllap nad paika pannakse ... Rahvas võib küll märtseda, aga meie ei toeta niikuinii, sest see on ideoloogiliselt väär.” Tallinna muinsuskaitse tegelased soovitasid viimase võimalusena kasutada allkirjade kogumist.”

Koosolek otsustas: Läbi viia allkirjade kogumine „Lembitu” asjus. Seda tuleb teha demokraatlikult. Allkirja võib anda ka uue „Lembitu” poolt. Jagati ära tegutsemispiirkonnad:

Merila - Tallinna tn.
Helle ja Erik Saluveer - Lahmuse uued majad
Ain Lainela - Võhma
Eduard Veersalu - Olustvere Tehnikum
Heli Grossberg - Olustvere
Elmar Kivipõld - Kurnuvere, Lõhavere haigla, apteek

Toomas Lillsaar - Paala kolhoos

Virve Reiman - Sürgavere
Jüri Mikkor - Suure-Jaani Metsamajand

Merike Mikkor - Raamatukogu

Heino Nurk - Suure-Jaani Kogudus ja asutused

Anu ja Margus Mikkor - Täaksi

Küsitluslehed said veel keskkooli tüdrukud Tuuli Aasav, Riina Jõeveer, Tiina Tammai, Kati Valma, Katrin Kivipõld jt. Nende piirkonnaks jäi Köleri, Lembitu, Sõpruse, Hariduse, Vambola tänavad ja Kalju kolhoos.

Protokollis Merike Mikkor 29. det. 1987.

(MS protokoll, nr 3)

Kõik allkirjalehed otsustati võtta kahes eksemplaris ja tuua Suure-Jaani Raamatukokku Merike Mikkori kätte, kes hoiab neid eraldi kohtades.

Esimehe allkirjade leht pandi välja Suure-Jaani Raamatukogus 30. detsembril 1987. aastal.

Juba 1988. aasta esimestel päevadel helistas raamatukokku Märt Moll ja ütles, et julgeolek olevat meie allkirjade kogumise vastu huvi tundnud ja ka teadnud, et lehed on väljas raamatukogus. Samuti oli soovitatud allkirjade kogumine ära keelata. Moll oli teatanud, et tema ühiskondlikku organisatsiooni kasutada ei saa ja õnneks polnud ajad enam endised. (Mikkor, suulised mälestused).

Allkirju koguti nii Suure-Jaani linnas, vallas, kui Viljandis ja selle ümbruskonnas.

Allkirju andsid 1933 inimest, kellest olid vana ausamba taastamise poolt 1931 ja uue valmistamise poolt 2 inimest. (Andmed küsitluslehtedelt).

Liina Mikkor
Järgneb

OMA- LOOMING

Täis pilvi on taevas
neis kajaka lend,
all põllud täis valmivat saaki.
Jäist külmust siis uhkak
nüüd tuulte rind
vilja võtta on palju veel maastki.

2. september 2003

Mu tee...

Läbi sügisese halluse
läbi taeva süngja sina
üle koltunud heinamaa
nii astun ju mina.

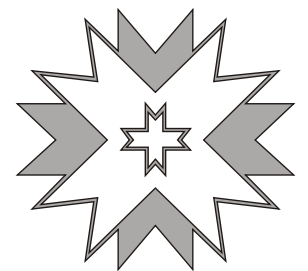
Läbi vettinud tammikuist
läbi ojade vee
üle kaldakivide
läheb mu tee.

Läbi päikesepaistelise hommiku
läbi vikerkaare ka
võtan pihladelt marjad
lähen edasi ma.

Läbi põhjatuist muredest
läbi rõõmude maa
ma ikka läbi ju astun
nii kindlasti kui saan.

31. oktoober 2002

Elle Todoruk

Täaksi Põhikoolis loitsiti:

Tulgu, tulgu viied!
Mingu, mingu kahed!
Jõudke, jõudke, neljad!
Kaduge, kaduge, kolmed!
Õpin päeval, õpin ööl,
õpin kodus, õpin tööl.

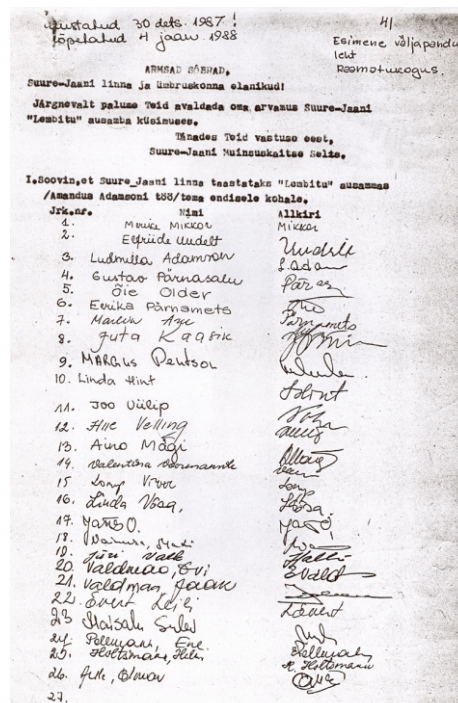
Õpetaja, õpetaja,
õpeta mind hästi;
Täna kodust kooli tulles
õppida mind kästi.

Kahed, minge kahekaupa,
kolmed, käige kolmekaupa,
järele jääge viied-neljad,
siis meil uhkelt sirged seljad.

Tulgu tarkus minule,
minu pinginaabrile.
Mingu laiskus Kuu peale
või siis hoopis Plutole.

Õpetaja, õpetaja,
tee mu `st klassi lõpetaja.
Siis mul kallis koolimaja,
sina meeles eluaja.

Saagu, saagu ma sajatan,
saagu kahed kõhuvalu,
käigu kolmed küürud selga,
neljad meile naeratagu,
viied rõõmsalt vilistagu,
ühtesid pole üldse vaja.

Esimehe allkirjade kogumise leht

Suure-Jaani lasteaia
väikesed sipsikud
TÄNAVAD
Madis Mutsot
hea magusa eest

Suure-Jaani Gümnaasiumis
alustab tööd
EELKOOL

Täpsem info telefonidel:
437 2051 (sekretär)
437 2003 (algklasside maja)

EGA TALI TAEVA JÄÄ

MÜÜGIL TALVEKUMMID

Hinnad soodsad!

Master 155/80 R13 (lamell) 375.-
Master 155/80 R13 (nael) 450.-
Saadaval kõik enamlevinud moodsud
Küsi Autokauplusest
Männiku tee 4 Suure-Jaani
või tule Pärnu mnt 10
remonditöökotta.
Kohapeal ka rehvimontaaž!

Info telefonil 437 2222

NORDICUM

Liikluskindlustus

Reisikindlustus

Õnnetusjuhtumikindlustus

Varakindlustus

Poliiside müük tööpäeval 8.30-17.00
Suure-Jaani Männiku 4
(autokaupade pood, II korrus)
Info telefonil 433 7797 Helle

Müüa pörsaid

Telefon 5399 1135

20. ja 21. oktoobril

tuleb Suure-Jaani

korstnapühkija

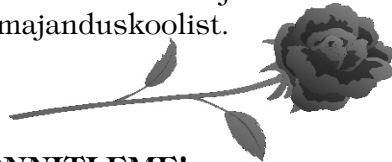
Soovijail palume registreeruda
telefonil 437 2054
hiljemalt 15. oktoobriks

FOTOGRAAF Jaanus Siim
Teeb Suure-Jaanis, Köleri tn 3
ateljefotosid

dokumentipildist perepildini.
Eelnev kokkulepe
telefonidel 437 2001 või 517 8704

Tänavusteks Viljandimaa
Aasta Koolitajaiks
said Anne Saarva ja Tiiu Viisut
Olustvere Teenindus- ja
Maamajanduskoolist.

ÕNNITLEME!

Vilma Lang

Et päevad Sul õnne ja päikest tooks
ja sõpru, kes raskustest tuge looks.

Õnnitleme 75. sünnipäeval

Sõbrad ja tuttavad

**Õnnitleme
lapse sünni puhul!**

Tiina Tuulingul ja Madis Randarul
sündis 07. septembril
poeg **MATTIAS** Randaru

Tairi Niitmäel ja Kalev Kondelil
sündis 08. septembril
tütar **KARMEN** Kondel

Eve Kiisil ja Andrus Rännikul
sündis 14. septembril
tütar **GERLE** Rännik

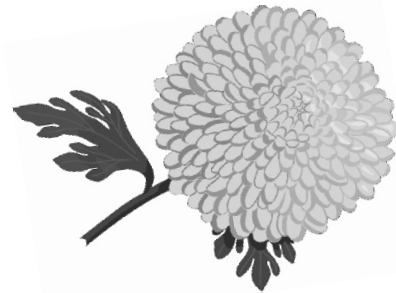
Kersti Kivisillal ja Margus Maidlal
sündis 26. septembril
tütar **MARGITTA** Maidla

Mälestame

AUGUST KULBOK 24.02.1932-03.09.2004
LEONTINE LEPIK 28.10.1912-23.09.2004
LIIDE METSNA 26.08.1941-13.09.2004
HANS PARM 28.06.1947-14.09.2004
ALEKSANDER KURRO 15.12.1915-16.09.2004
LINDA LOSSMANN 18.11.1922-21.09.2004
ALMA JÜRISSE 07.05.1923-21.09.2004
LIDIA KIVISILD 18.09.1912-28.09.2004

ÕNNITLEME SÜNNIPÄEVALAPSI!

SUURE-JAANI LINN

LEILI RIIVALD	30.10.1912	92
MAIMU GRÖÖN	31.10.1916	88
VILMA KIBAR	31.10.1916	88
LEONHARD PAŠKOVSKI	14.10.1918	86
LEIDA JÄRVE	26.10.1920	84
EDVIN KOITLA	05.10.1921	83
ELLINOR PEIPS	25.10.1921	83
ÜLO MERILA	18.10.1924	80
TIIU GRÜNBAUM	08.10.1939	65
AIME HOVANČAKS	05.10.1944	60
ENNO LEHESTIK	26.10.1944	60
RAISSA MUSTONEN	15.10.1954	50

SUURE-JAANI VALD

HILDA-MARIE KUHLBUSH	04.10.1908	96
MARTA RAJAMÄE	05.10.1915	89
IIDA REIDLA	08.10.1916	88
IDA VEERESTE	27.10.1916	88
LIIDIA LÖHMUS	18.10.1919	85
ALIIDE KRAANER	18.10.1922	82
TAMARA KOZURNIKOVA	29.10.1922	82
LEMBIT LAUR	18.10.1923	81
HERMILDE KIRSIMÄE	04.10.1924	80
SILVIA GREGOR	12.10.1929	75
VILMA LANG	31.10.1929	75
VILLEM SEPP	18.10.1934	70
VELLO SIIRUS	02.10.1939	65
VALDU TEDER	05.10.1939	65
TAIMI TAMM	05.10.1944	60
JAAN TEPPER	29.10.1944	60
MAIE KOODRES	18.10.1949	55
BRUNO KLETTENBERG	21.10.1949	55
MAIE JÄRVPÕLD	04.10.1954	50
NAIMA TÄÄR	06.10.1954	50
ASTRID LOHK	27.10.1954	50
IVAR HÜVA	29.10.1954	50

Hiljaks jäänud õnnesoov:

ELLA STIIM 17.09.1914 90

Vabandame juubilari ees.

OLUSTVERE VALD

OLEV OJA	13.10.1915	89
AUGUST IBRUS	02.10.1923	81
ELFRIEDE VUNGI	22.10.1923	81
LEHTE KIVIRAND	04.10.1924	80
HILJA TOOMSALU	25.10.1924	80
LINDA ÄRM	30.10.1929	75
VESTA KÜBARSEPP	30.10.1934	70
MADIS RUUS	18.10.1944	60
TAMAARA VEIDER	20.10.1944	60
LEIDA MÄGI	04.10.1949	55
KAARIN HIEMÄE	20.10.1949	55
ANNE VRIDOLIN	28.10.1929	55
RAUL MÄGI	29.10.1949	55
ELLI VENDLA	18.10.1954	50

Reklaamkuulutuse
(kuni 250 tähemärki) hind:
ettevõtjal 150.- krooni,
erisikul 15.- krooni.
Avaldame vaid reklaami, mille
eest on eelneva kuu viimaseks
tööpäevaks tasutud.
Toimetusel on õigus artiklite
teksti redigeerida-lühendada.

Toimetaja
Leili Kuusk 522 1859
Lembitu pst 42, Suure-Jaani
tel 437 1145 (tööl)
leili@suure-jaani.ee
Toimetaja-abi fotograaf
Jaanus Siim
tel 437 2001, 517 8704
jaanus@suure-jaani.ee

Kontaktisikud:
Suure-Jaani Linnavalitsus
Aili Adamson tel 437 1145
faks 437 1271
suure-jaani@suure-jaani.ee
Suure-Jaani Vallavalitsus
Märt Perve tel 435 5431
faks 435 5439
mart@vald.s-jaani.ee

Olustvere Vallavalitsus
Silvi Raudmets tel 437 4266
faks 437 4389
Olustverevv@alex.vil.ee
Suure-Jaani Gümnaasium
Anneli Kundla
tel 504 1845
faks 437 2050
huvijuht@sjg.edu.ee

Küljendus
Külliky Lohu
5345 3423
kiky@s-jaani.ee

Trükk
OÜ Vali Press tel 775 2491
Pajusi mnt 22, Põltsamaa
vali@estpak.ee

LEOLE Kolme omavalitsuse infoleht
ilmub 1 kord kuus

e-post: leole@vald.s-jaani.ee

http://www.suure-jaani.ee/leole